

י' לחודש

נְהַ א' לַמְנַצֵּחַ בַּנְּגִינָת מִשְׁבִּיל לְדָוִד: ב' הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תִּפְלְתִי וְאַל תִּתְעַלֵּם מִתְחַנְּנִי: ג' הִקְשִׁיבָה לִי וְעֲנֵנִי אֲרִיד בְּשִׁיחֵי וְאֶחֱמָה: ד' מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי עֲקַת רָשָׁע כִּי יִמְטוּ עָלַי אָנֹן וּבָאֵף יִשְׁטְמוּנִי: ה' לִפִּי יַחִיל בְּקִרְבִּי וְאִימוֹת מוֹת נִפְלוּ עָלַי: ו' יִרְאֶה וְרַעַד יָבֵא כִּי וַתִּבְסַנֵּי פְלִצוֹת: ז' וְאָמַר מִי יִתֵּן לִי אֶבֶר בַּיּוֹנָה אֶעֱזֹבָה וְאֶשְׁבְּנָה: ח' הִנֵּה אֲרַחֵיק נֶדַד אֶלֶן בַּמִּדְבָּר סֶלְה: ט' אֶחֱיִשָּׁה מִפְּלִטָה לִי מֵרוּחַ סַעָה מִסְּעָר: י' בִּלְעַ אֲדַנִּי פֶלֶג לְשׁוֹנֵם כִּי רָאִיתִי חָמָס וְרִיב בְּעִיר: יא' יוֹמָם וְלַיְלָה יִסּוּבְכֶּה עַל חוֹמֹתֶיהָ וְאָנֹן וְעַמֵּל בְּקִרְבָּהּ: יב' הַזֹּנוֹת בְּקִרְבָּהּ וְלֹא יִמִּישׁ מִרְחֻבָּהּ תֵּדַךְ וּמִרְמָה: יג' כִּי לֹא אוֹיֵב יִחַרְפֵּנִי וְאִשָּׁא לֹא מִשְׁנֵאֵי עָלַי הַגְּדִיל וְאֶפְתֵּר מִמֶּנּוּ: יד' וְאַתָּה אֲנֹשׁ בְּעַרְבֵי אֲלוֹפֵי וּמִדְּעֵי: טו' אֲשֶׁר יַחַדוּ נִמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נִחְלָךְ בְּרַגְשׁ: טז' (ישימות) יִשִּׁי מוֹת עֲלִימוֹ יִרְדוּ שְׂאוֹל חַיִּים כִּי רְעוֹת בַּמְּגִרִים בְּקִרְבָּם: יז' אֲנִי אֶל אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיִּחַנְּנֵנִי יוֹשִׁיעֵנִי: יח' עָרַב וּבִקֵּר וְצִהְרִים אֲשִׁיחָה וְאֶחְמָה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי: יט' פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקִּרְב

== שִׁימוֹשׁ תֵּהִלִּים ==

לכלב רע, ולשלם גמול לאויביך

האזינה אלהים תפלתי וגו' (נה, ב) שימוש תהלים לפרק נה]. לשלם גמול לאויביך ושם שלו הוא ו"ה. ו' מן "ואתה, ה' מן האזינה.

== זוהר תהלים ==

המִּזְמֹר, וּמִשׁוֹם כָּךְ וְאַהֲמָה. אַחַר כֵּן כְּשֶׁנִּחְלַק הַלֵּילָה, הָיָה קָם לְשִׁירוֹת וַתִּשְׁבְּחוּת כְּרֹאוֹי, שְׁפָתוֹב (תהלים סב) וּבְלִילָה שִׁירָה עַמִּי, וְהָרִי נִתְבָּאֵר.

בבקר שהיא שעת החסד מספיק לו בחסד באשיחה ובמנחה שהיא שעת הדין הקשה צריך המִּזְמֹר ומשום כן ואהמה

עָרַב וּבִקֵּר וְצִהְרִים וְגו' (נה, יח): [זוהר ח"א פ' חיי שרה (דף קלג.)] בא ראה, דוד בא ואמר שלשת זמני התפלות הללו, שכתוב (תהלים נה) **עָרַב וּבִקֵּר וְצִהְרִים**, הנה שלשה. והוא לא התפלל אלא שנים מהם, שכתוב אשיחה ואהמה, ולא יותר. זה לתפלת הבקר – וזה לתפלת המנחה. משום כן דיק אשיחה ואהמה. בבקר, שהיא שעת החסד, מספיק לו בחסד באשיחה. ובמנחה, שהיא שעת הדין הקשה, צריך

עָרַב וּבִקֵּר וְצִהְרִים וְגו' (נה, יח) לכן לא שמו את תפלת ערבית חובה שאין מי שיכול לתקנה כמו יעקב והאיך מתקנים התפלה

עָרַב וּבִקֵּר וְצִהְרִים וְגו' (נה, יח): [זוהר ח"ב פ' תרומה (דף קכ"ט:)] וכתוב (תהלים נה) **עָרַב וּבִקֵּר וְצִהְרִים וְגו'** פסוק זה פרושהו ונתבאר, אבל כאן עדין ועדינים הוא של תפלת כל היום, והחברים התעוררו